ANTEPROXECTO DE LEI DE MELLORA DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA

Contido

ANTEPROXECTO DE LEI DE MELLORA DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA. 1

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS 3

TÍTULO I: DISPOSICIÓN XERAIS DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA 13

TÍTULO II: MEDIDAS PARA A MELLORA DO CICLO INTEGRAL DA AUGA E DA PRESTACIÓN DOS SERVIZOS ASOCIADOS 17

CAPÍTULO I: MEDIDAS PARA MELLORAR A ORDENACIÓN DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA 17

CAPÍTULO II: MELLORA DA PRESTACIÓN DOS SERVIZOS ASOCIADOS AO CICLO INTEGRAL DA AUGA 24

CAPÍTULO III: MEDIDAS PARA A MELLORA DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA NO ÁMBITO AUTONÓMICO.....27

TÍTULO III: SISTEMA DE FINANCIAMENTO DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AGUA POR AUGAS DE GALICIA NOS SUPOSTOS DE ADHESIÓN VOLUNTARIA DAS ENTIDADES LOCAIS.....37

CAPÍTULO I: SISTEMA DE FINANCIAMENTO DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AGUA.....37

CAPÍTULO II: CANON DE XESTIÓN DE DEPURADORAS 38

CAPÍTULO III: CANON DE XESTIÓN DE REDES DE COLECTORES 49

CAPÍTULO IV: NORMAS COMÚNS PARA A XESTIÓN DO CANON DE XESTIÓN DE DEPURADORAS E DE XESTIÓN DE REDES DE COLECTORES 57

CAPÍTULO V: CANON DE XESTIÓN DE ABASTECEMENTOS.....64

DISPOSICIÓNS ADICIONAIS:.....67

DISPOSICIÓNS TRANSITORIAS:.....69

DISPOSICIÓNS DERROGATORIAS:.....74

DISPOSICIÓNS FINAIS: 75

ANEXO I: 83

ANEXO II: 84

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A auga é un ben de primeira necesidade e esencial tanto para os seres humanos como para a actividade económica de calquera sector, así como un elemento natural imprescindible para a vida e a configuración dos sistemas ambientais, sendo ademais unha das sinais de identidade cultural e natural de Galicia.

Así mesmo, a calidade das augas é necesaria e imprescindible para proporcionar garantías de subministro á poboación, en calidade e cantidade, tanto para o mantemento dos ecosistemas naturais, o desenvolvemento dos procesos biolóxicos e o sustento da biodiversidade, como para o desenvolvemento de actividades económicas como a pesca, o marisqueo, a acuicultura, a agricultura ou o turismo. A calidade das aguas tamén inflúe na saúde pública. Neste sentido, márcase como obxectivo prioritario e fundamental a implantación de mecanismos e iniciativas enfocadas a garantir a calidade das nosas augas, dos nosos ríos e rías, da nosa costa e dos nosos lagos e zonas húmidas, salvagardando a biodiversidade e ~~a~~ mellorando a conectividade ecolóxica.

Para alcanzar os máis altos estándares na calidade das augas aos que aspiramos en Galicia, tanto no medio natural como para o abastecemento á poboación, é preciso contar cun conxunto de infraestruturas que permitan almacenar, potabilizar, distribuír e depurar a auga evitando afeccións á natureza e reducindo a súa pegada ecolóxica.

Neste sentido, nos últimos anos, a Comunidade Autónoma de Galicia ten experimentado un salto cualitativo na extensión territorial dos servizos de abastecemento, saneamento e depuración, ao que contribuíu, en gran medida, a mobilización de investimentos públicos para a execución de obras e infraestruturas hidráulicas en apoio aos municipios no exercicio das súas competencias. Estas intervencións e investimentos incidiron, sen dúbida, na mellora dos indicadores da calidade das augas e no nivel de cumprimento das normativas comunitarias na materia.

Non obstante, tense constatado e comprobado durante todo este tempo que as singularidades e peculiaridades demográficas e xeográficas de Galicia, dificultan non soamente a execución das infraestruturas hidráulicas senón tamén a xestión das mesmas para a prestación destes servizos básicos de forma axeitada. A dispersión poboacional na nosa comunidade, que aglutina a metade dos núcleos de poboación de toda España, as nosas rías e a nosa orografía, son factores que complican e dificultan a xestión da auga en relación á prestación dos servicios de abastecemento, saneamento e depuración, sendo necesario adaptar os modelos urbanos á nosa realidade do rural disperso.

É sabido que para avanzar na mellora da calidade das augas e garantir os servizos de abastecemento á poboación e ás actividades económicas non abonda coa execución de infraestruturas. Para alcanzar a máxima calidade das nosas augas e que estes servizos básicos de auga se presten con eficiencia e eficacia, as instalación

executadas deben de ir acompañadas dunha adecuada xestión, explotación e mantemento.

Esta tarefa, intrinsecamente xa complicada, require dunha capacidade técnica e económica da que, en moitos casos, os municipios, que son as administracións que ostentan as competencias de conformidade coa, normativa de réxime local, carecen.

As dificultades e singularidades da nosa comunidade autónoma tamén contribuíron a que actualmente convivan distintos modelos de xestión da auga, desde a xestión municipal dos propios sistemas; consorcios, mancomunidades e sociedades supramuniciais ata depuradoras que son xestionadas directamente por Augas de Galicia, como axuda aos concellos no exercicio das súas competencias municipais, existindo tamén unha realidade rural que debe ser tida en conta.

Paralelamente, a xestión da auga está tamén condicionada por un conxunto de importantes e urxentes retos ambientais e pola aplicación de diferentes directivas europeas.

Neste sentido, no contexto de cambio climático no que estamos inmersos resulta necesario implantar de forma decidida os mecanismos necesarios para adaptar o ciclo integral da auga ao novo escenario de cambio global. A variación das condicións climáticas nos últimos anos, que veu a modificar o réxime da pluviometría na nosa comunidade e a previsión futura obrigan a reorientar as accións das administracións públicas nas accións relativas á xestión da auga. Os eventos extremos, cada vez máis acusados, como as inundacións ou as secas (como a sufrida en Galicia no ano 2017) e a variación de parámetros como a temperatura, obrigan a adaptar os sistemas de explotación de abastecemento, saneamento e depuración para garantir o abastecemento e a calidade das augas, sen afectar ao medio natural.

Debe terse presente a necesidade de dar cumprimento a unha normativa europea cada vez máis esixente en materia ambiental, en concreto a Directiva 2000/60/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro, Directiva Marco da auga, que establece un consumo responsable e unha xestión eficiente, sustentable e eficaz do ciclo integral. Esta Directiva, no seu artigo 9º, contempla a asunción do principio comunitario de recuperación de custos dos servizos relacionados coa auga que motiva que a prestación dos diferentes servizos deba levar aparellada o cobro dunha taxa co obxecto de, en primeiro lugar, trasladar o custo do servizo ás persoas beneficiarias e, en segundo lugar, salvagardar a viabilidade económico-financeira do servizo.

O Pacto Verde Europeo que a Comisión Europea presentou o 11 de decembro de 2019 establece unha nova estratexia de crecemento verde para a Unión Europea, que ten por obxectivo situara a Europa na senda da transformación cara una sociedade climaticamente neutra, equitativa e próspera, cunha economía moderna e competitiva que utilice de forma eficiente os recursos.

A Axenda 2030 sobre o desenvolvemento sostible, que conta con 17 obxectivos de desenvolvemento sostible (ODS) configúrese como un contrato social global que se atopa no centro da visión da Unión Europea e que debe orientar as accións dos Gobernos. O ODS 3 (saúde e benestar), o ODS 6 (Auga limpa e saneamento), o ODS 12 (produción e consumos responsables), o ODS 14 (vida submarina), o ODS 15 -vida dos ecosistemas terrestres-, o ODS 12: "Produción e consumos responsables", son obxectivos a ter presentes para avanzar cun crecemento verde na xestión da auga.

As instalacións de abastecemento, saneamento e depuración están conformadas por estacións de bombeo, tanques de tormenta, estacións de tratamento de auga potable e estacións depuradoras de augas residuais que precisan dun importante consumo de enerxía. Polo tanto, a xestión dos sistemas do ciclo integral da auga está afectada polos cambios recentes na tarifa eléctrica porque o termo enerxía presenta un peso importante na factura dos custos dunha planta depuradora e, máis aínda, nunha estación de bombeo de augas residuais.

Estes retos ambientais e económicos que afrontan a día de hoxe os entes locais vense dificultados tanto pola complexidade técnica da xestión dos servizos do ciclo integral da auga, como pola dificultade para alcanzar a sustentabilidade e viabilidade económica e financeira destes servizos. Nisto último, pódese afirmar que, nos municipios con núcleos máis pequenos, o custo da prestación do servizo por habitante, nunhas mesmas condicións de calidade, é maior que nas cidades, xa que as instalacións de abastecemento e saneamento teñen uns custos fixos que hai que repartir entre menos persoas.

Cómpre sinalar tamén a innovación que está a vivir o sector, cunha continua evolución das tecnoloxías de abastecemento e saneamento e incorporando Solucións Baseadas na Natureza, que precisan de acompañamento técnico especializado na posta en marcha destas novas ferramentas.

A Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, establece no seu 25 unha serie de materias sobre as que os municipios exercerán competencias propias, entre as que se atopan o abastecemento de auga potable e a evacuación e tratamento de augas residuais e no artigo 26 os servizos que, como mínimo, deben prestar os concellos. A obrigatoriedade de tales servizos establécese en función da poboación do municipio, aínda que o precepto sinalado establece un conxunto de servizos (entre os que se inclúen o abastecemento e a rede de sumidoiros) que deben ser prestados por todos os municipios.

A atribución competencial realizada pola lei básica refórzase na lexislación galega. Tanto a Lei 5/1997, do 22 de xullo, de Administración Local de Galicia como a Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia, atribúen aos concellos competencias en materia de abastecemento, rede de sumidoiros e tratamento de augas residuais, establecendo como servizos de prestación obrigatoria por todos os concellos, na liña da lexislación básica, o abastecemento domiciliario de auga e a rede de sumidoiros, así como o tratamento de augas residuais en determinados supostos.

As Deputacións Provinciais, pola súa banda, por imperativo legal, teñen outorgadas as funcións de cooperación e asistencia aos municipios, asegurando, especificamente, a prestación dos servizos municipais de prestación obrigatoria naqueles concellos que carecen dos medios materiais e humanos para afrontar con éxito aqueles.

A Lei 27/2013, do 27 de decembro, de racionalización e sustentabilidade da Administración Local, reforzou o papel das Deputacións como garantes da adecuada prestación dos servizos públicos de competencia municipal. Neste sentido son competencias propias das Deputacións, entre outras, a coordinación dos servizos municipais en todo o territorio, a asistencia e cooperación xurídica, económica e técnica, a prestación dos servizos públicos de carácter supramunicipal e, no seu caso, comarcal e a cooperación no fomento do desenvolvemento económico e social, así como na planificación no territorio provincial.

O artigo 30 da Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia configura a colaboración entre administracións como un principio para conseguir os obxectivos comúns nas políticas de abastecemento, saneamento e depuración de Galicia. Na actualidade, e en aplicación deste principio, a Comunidade Autónoma xestiona varias estacións depuradoras de augas residuais, sendo previsible que nos próximos anos este número se incremente.

Esta necesaria cooperación entre administracións vén precedida da declaración de interese xeral pola Comunidade Autónoma do servizo de depuración por parte da actualmente derrogada Lei 8/2001, do 2 de agosto, de Protección da calidade das Augas das Rías de Galicia e de Ordenación do Servizo Público de Depuración de Augas Residuais Urbanas. Na actualidade a declaración de interese xeral permanece vixente nos termos específicos establecidos na Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia.

As anteriores consideracións aconsellan unha corresponsabilidade das diferentes administracións na xestión da auga, é dicir, unha implicación conxunta das deputacións provinciais e da Comunidade Autónoma en colaboración cos concellos, ofrecéndolles un instrumento para a xestión do ciclo integral da auga baseado tanto na voluntariedade (requisito básico en tanto a competencia corresponde ás Entidades Locais) como a colaboración e o compromiso ambiental do cumprimento da Directiva Marco da auga, buscando unha xestión consensuada e equilibrada do ciclo integral da auga, no ámbito de competencias de cada unha das administracións implicadas.

Polo tanto, da diagnose actual conclúese a existencia dunha enorme dificultade para a prestación dos servizos municipais da auga como consecuencia das singularidades demográficas e xeográficas de Galicia, do contexto do cambio climático, das recomendacións europeas orientadas cara un consumo responsable, sustentable e eficiente da auga e por mor da complexidade técnica e económica intrínseca á prestación destes servizos municipais relacionados coa auga.

Neste contexto, levouse a cabo unha profunda reflexión sobre a idoneidade dun novo marco regulatorio do ciclo integral da auga para artellar os mecanismos de axuda ás entidades locais para procurar unha xestión máis eficiente das infraestruturas e servizos que forman parte do ciclo, tendo como premisa a optimización dos recursos das distintas administracións, alcanzar os maiores niveis de calidade de servizo para todos os cidadáns e a mellora das nosas augas e do medio natural.

Como un primeiro paso cara á consecución dun modelo de xestión do ciclo integral da auga que garanta a súa sustentabilidade futura, o 4 de novembro de 2013 a Administración autonómica galega e a Federación galega de municipios e provincias (FEGAMP) asinaron un protocolo de colaboración e desenvolvemento do Pacto Local para a xestión do ciclo urbano da auga. A través da posta en marcha deste Pacto Local, cunha participación activa dos concellos, das deputacións provinciais e da Comunidade Autónoma de Galicia, tense acadado un axeitado punto de partida para progresar na optimización da xestión da auga e na prestación destes servizos.

Este acordo político foi promovido para avanzar na consecución dun modelo de xestión sostible e eficiente, sobre todo naqueles aspectos que máis afectan á autonomía local, de tal xeito que se poidan satisfacer os dereitos e intereses das persoas usuarias e consumidoras da auga a través da prestación duns servizos de calidade, que permitan cumprir os obxectivos ambientais nun complexo escenario de cambio climático. As premisas fundamentais deste pacto consisten principalmente en acadar un instrumento público e integral (de todo o ciclo integral da auga), con solvencia técnica, con tarifas igualitarias e homoxéneas e con posibilidades de vías de financiamento para a realización de investimentos baseados en criterios técnicos.

Nos últimos anos, neste marco de colaboración institucional, a Xunta de Galicia continuou traballando mediante o impulso de iniciativas lexislativas co obxectivo de adaptar a xestión da auga ao contexto de cambio climático e á realidade do noso medio rural, así como de dispoñer de ferramentas para dar unha resposta áxil e coordinada por parte das administracións públicas.

Así, no ano 2019 aprobouse a Lei 9/2019, do 11 de decembro, de medidas de garantía do abastecemento en episodios de seca e en situacións de risco sanitario, unha lei destinada a mellorar o funcionamento dos sistemas de abastecemento de auga e a coordinar de forma responsable a actuación en período de seca que ten como finalidade de garantir a subministración en cantidade e calidade idóneas á poboación, de reducir a vulnerabilidade dos sistemas e de protexer a saúde pública fronte a situacións adversas como a seca.

No momento actual, constátase a conveniencia de dar un paso mais no camiño de establecer un marco normativo que regule a política da xestión do ciclo integral da auga na Comunidade Autónoma de Galicia, co fin de mellorar a eficiencia na prestación dos servizos públicos relacionados co ciclo integral da auga, acadar unha xestión sostible no uso da auga a través da integración dos sistemas de abastecemento e dos sistemas de saneamento e depuración, así como unha xestión

profesionalizada das infraestruturas e servizos asociados as mesmas. Un novo marco regulatorio que ao mesmo tempo prevexa o establecemento de mecanismos disuasorios para fomentar un uso racional dos recursos hídricos e o aforro da auga, obxectivos da Directiva Marco da Auga, así como de medidas para a optimización do funcionamento das redes de saneamento co fin de mellorar a depuración das augas residuais e previr a contaminación e posibles accidentes.

Así, impúlsase este texto normativo cuxo obxectivo principal é ofrecer aos concellos unha solución definitiva, eficaz, profesionalizada e igualitaria para a prestación dos servizos de saneamento, depuración e abastecemento. Unha alternativa, de carácter voluntario, para aquelas entidades locais que teñan dificultades contrastadas para ofrecer un bo servicio aos seus cidadáns.

Neste marco, con este texto normativo promóvese unha explotación conxunta dos sistemas de abastecemento e saneamento, como sistema de xestión no que se aproveitan sinerxías e economías de escala moi relevantes fronte á unha xestión individual. A explotación conxunta permite un importante aforro directo dos custos de explotación, principalmente dos custos de persoal, o que permite dispoñer dun equipo profesionalizado e multidisciplinar compartido para a realización de tarefas de mantemento correctivo e preventivo en varias instalacións. Así mesmo, permite a redución dos custos de subministro, xa que poden acadarse menores custos derivados da optimización de materiais e equipos, así como a redución dos prezos de compra, sen prexuízo do aforro noutros custos de mantemento e conservación, todo o cal redunda na mellora da eficiencia na prestación dos servizos públicos.

Trátase, polo tanto, dun marco normativo para regular o apoio aos concellos nas súas competencias de abastecemento, saneamento e depuración das augas, creando un novo modelo de xestión que pretende garantir a calidade dos servizos aos cidadáns, a eficiencia na explotación das infraestruturas e a viabilidade económica dos sistemas. Un novo modelo que axude ás entidades locais ante as dificultades contrastadas, tanto técnicas como financeiras para exercer con eficacia as competencias en materia de augas, e que poden afectar á calidade e á saúde das persoas e do medio natural, así como afectar tamén a distintas actividades económicas, como a pesca, o marisqueo, a acuicultura ou o turismo.

Búscase un novo marco normativo que aposta pola coordinación e a implicación de todas as administracións con competencias na materia: a Xunta de Galicia, as deputacións provinciais e os concellos, cun texto legal que establece instrumentos de cooperación que garanten a corresponsabilidade e o cofinanciamento na programación de investimentos necesarios para a mellora do ciclo integral da auga.

Neste modelo Augas de Galicia poderá asumir a xestión dos servizos do ciclo da auga dos concellos que voluntariamente o soliciten, debendo contar coa implicación da deputación provincial correspondente no financiamento das obras que sexan precisas.

O novo modelo incentiva a xestión profesionalizada e especializada dos servizos da auga, partindo do coñecemento minucioso dos sistemas e da ordenación completa das súas instalacións. Ademais, priorizaranse as actuacións nas redes coa finalidade de limitar as infiltracións de augas brancas e os vertidos contaminantes, aumentando así a eficiencia dos sistemas e evitando os grandes investimentos nas depuradoras e o elevado consumo de enerxía.

Neste sentido, considérase estratéxica a planificación baseada nos plans de eficiencia enerxética, nos plans de reducións de augas brancas, as auditorías en redes de abastecemento e saneamento, e asúmense obrigas tanto polas entidades locais, como por Augas de Galicia, que será un apoio fundamental aos concellos nesta tarefa, que é fundamental para acadar unha mellora da calidade das augas e a prestación de servizos de auga de calidade aos cidadáns.

O novo modelo implica, ademais, igualdade de trato e de condicións en todo o territorio, cun modelo único e igualitario así como voluntario, porén establécense prezos únicos e xustos no conxunto da Comunidade.

Co fin de garantir a viabilidade económica e financeira na xestión da auga e permitir a recuperación dos custos dos servizos, garantindo a súa viabilidade e a aplicación dos principios de "quen usa, paga" e "quen contamina, paga", reordénanse os tributos existentes, cunha denominación acorde ao recurso que se está gravando, pero sen crear novas taxas que repercutan nas persoas usuarias.

A tal efecto, mediante a presente lei preténdese dar solución ás disfuncións dos tributos existentes, con natureza de taxa. Así, o coeficiente de vertido pasa a denominarse canon de xestión de depuradoras, unha nomenclatura máis acorde ao que grava o tributo por tratarse dunha taxa que se aplica nos concellos nos que a Administración hidráulica de Galicia, como axuda ás entidades locais, asume a responsabilidade e os custos da depuración das augas residuais.

Do mesmo xeito, o canon de xestión de redes de colectores viría substituír á actual taxa municipal de alcantarillado ou de sumidoiros naquela parte na que, voluntariamente, a entidade local se acolla ao modelo que se pon á súa disposición para a explotación dos servizos. Así mesmo, o canon de xestión de abastecementos viría substituír á actual taxa municipal de abastecemento, naquela parte na que a entidade local, voluntariamente, se acolla a este modelo que se pon a súa disposición.

No canon de xestión de depuradoras, asumindo o principio comunitario de "quen contamina paga", nos usos non domésticos e entidades locais o tipo de gravame pode vir modulado pola concentración contaminante vertida, toda vez que unha menor ou menor concentración contaminante intervén de maneira directa nos custes asociados ao seu tratamento.

Con respecto ao coeficiente de vertedura e ao sistema de xestión dos baleirados de fosas sépticas en depuradoras xestionadas pola Administración hidráulica de Galicia, pásase dun modelo baseado na dispoñibilidade do servizo a un sistema no que o

importe a pagar e o seu devengo vai depender do volume efectivamente tratado e do momento do seu efectivo baleirado na depuradora.

Derivado da asunción do principio comunitario de recuperación de custo do servizo propugnado polo artigo 9 da Directiva Marco da Auga e do Principio comunitario do uso responsable da auga, concrétase, como mecanismo disuasorio o gravame das perdas de auga en redes de abastecementos cando estas supoñan máis do vinte por cento da auga captada. Para tal fin modifícanse varios artigos da Lei 9/2010, de 4 de novembro, de augas de Galicia.

Outras modificacións operadas na Lei de augas de Galicia son as relativas á incorporación, dentro do uso especial de produción hidroeléctrica, dos bombeos de auga desde o dominio público hidráulico cara os embalses; a modificación das obrigas das entidades subministradoras da auga, singularmente no relativo ás declaracións de impagados; o establecemento da obriga de presentar e cumprimentar os modelos de declaración e autoliquidación na sede electrónica da Xunta de Galicia; a ampliación da aplicación do coeficiente de zona sensible aos vertidos que sexan realizados indirectamente a ditas zonas; e a regulación da acreditación do número de persoas na vivenda nos usos domésticos da auga cando as ordenanzas municipais contemplen dito factor á hora de aplicar as súas taxas vinculadas ao ciclo da auga.

O articulado da presente lei estrutúrase en tres títulos, tres disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derrogatoria, tres disposicións finais e dous anexos.

O título I conten as disposicións xerais relativas ao obxecto e ámbito de aplicación da lei, definicións, finalidades e principios de actuación, co fin de garantir as necesidades básicas de uso da auga en condicións axeitadas de cantidade e calidade e a protección dos recursos hídricos e dos ecosistemas acuáticos e terrestres asociado.

O titulo II conten distintas medidas para mellora do ciclo integral da auga e a prestación de servizos e estruturase en tres capítulos.

No capitulo I, relativo ás medidas de mellora da ordenación da xestión do ciclo integral da auga, regulase e clarificase a figura das aglomeracións urbanas, en consonancia coa maior relevancia que esta figura adquiriu na normativa comunitaria. En segundo lugar, regúlanse distintas medidas para o cumprimento das obrigas derivadas do tratamento de augas residuais urbanas, medidas relacionadas coa ordenación dos sistemas de saneamento, medidas para a mellora da xestión das augas da choiva, medidas relacionadas coa ordenación dos sistemas de abastecemento, coa ordenación dos sistemas de abastecemento, medidas para fomentar a eficiencia enerxética no ciclo integral da auga así como medidas para

fomentar a transparencia e o intercambio de información na xestión do ciclo integral da auga.

O capítulo II relativo á prestación dos servizos do ciclo integral da auga, define os obxectivos que deben acadarse na prestación, establece como réxime xeral a prestación conxunta e integrada dos servizos vinculados ao uso da auga e regula as medidas destinadas a garantir a sustentabilidade e viabilidade económica na xestión do ciclo integral da auga e a calidade dos servizos.

O capítulo III contén distintas medidas dirixidas á mellora da xestión do ciclo integral da auga, regulando os supostos nos que a entidade publica empresarial Augas de Galicia pode prestar os servizos e xestionar as infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga co fin de colaborar cos concellos que voluntariamente o requiran por ter dificultades para levalos a cabo por si mesmos, debido a súa carencia de recursos. Así mesmo, regula a planificación, a proxección, a xestión dos procedementos expropiatorios necesarios para a execución das obras de construción das infraestruturas, a execución e a explotación das actuacións que resulten necesarias para a xestión destes servizos e medidas para a protección de infraestruturas de titularidade autonómica.

O título III, relativo ao sistema de financiamento da xestión do ciclo integra da auga por Augas de Galicia, divídese en cinco capítulos.

O capitulo I regula as disposicións comúns ao réxime económico financeiro dos servizos prestados nos supostos nos que sexan prestados por Augas de Galicia.

Os capítulos II e III relativos aos canons de xestión de depuradoras e de xestión de redes de colectores, respectivamente, e o capitulo IV sobre as normas comúns para a xestión de ambos canons regulan os elementos e cuantificación destes tributos nos distintos supostos, introducindo as novidades que se indican nos parágrafos precedentes en relación co canon de vertedura ao que substitúen. E por ultimo o capitulo V regula os elementos e competencias do novo canon de abastecemento.

As **disposicións adicionais** prevén a declaración de interese público superior da xestión de determinadas infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga, a acreditación do número persoas, familia numerosa e risco de exclusión social nos novos canons, a aplicación da modalidade de carga contaminante do canon de xestión de depuradoras, a habilitación á Lei de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para actualizar os tipos de gravame dos canons creados nesta Lei e a regulación do réxime sancionador tributario aplicable.

A **primeira disposición transitoria** regula a actualización dos convenios de xestión de depuradoras de titularidade municipal que no momento de entrada en vigor desta Lei están sendo xestionadas por Augas de Galicia, que son as sinaladas no Anexo I, e establece a necesidade de sinatura dun convenio de colaboración nos supostos nos que este non exista e Augas de Galicia estea xestionando ditas depuradoras. E a segunda **disposición transitoria** regula a xestión do coeficiente de vertedura non prescrito durante o período transitorio.

A **disposición derrogatoria**, derroga expresamente o Capítulo III do Título IV da Lei 9/2010, do 4 de novembro.

Das tres **disposicións finais**, a primeira conten distintas modificacións da Lei 9/2010, de 4 de novembro, en relación ao canon da auga. As **disposicións derradeiras** segunda e terceira regulan a habilitación para o desenvolvemento normativo e a entrada en vigor.

Por ultimo, os **anexos** recollen as depuradoras de titularidade municipal que no momento de entrada en vigor desta Lei están sendo xestionadas por Augas de Galicia e os volumes de depuración mensuais ordinarios de referencia de ditas depuradoras.

TÍTULO I: DISPOSICIÓN XERAIS DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA

Artigo 1. Obxecto.

A presente lei ten por obxecto o establecemento dun marco normativo que regule a política da xestión do ciclo integral da auga na Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 2. Ámbito de aplicación.

Esta lei resulta de aplicación a todas as administracións públicas e axentes que interveñen na xestión do ciclo integral da auga na Comunidade Autónoma de Galicia.

A regulación da intervención das comunidades de usuarios como axentes que participan na xestión do ciclo integral da auga será obxecto de desenvolvemento regulamentario.

Artigo 3. Definicións.

1. Aos efectos da presente lei, enténdese por:

a) Ciclo integral da auga: Percorrido que realizan os recursos hídricos, desde a súa detracción do medio natural ata a súa devolución ao mesmo, para posibilitar o seu uso.

b) Elementos que forman parte da xestión do ciclo integral da auga: A xestión do ciclo integral da auga comprende as infraestruturas e instalacións de titularidade pública necesarias para prestar o servizo abastecemento de auga en alta ou adución e o de subministro de auga en baixa ou distribución, o servizo de saneamento ou recollida e condución de augas residuais, de depuración das augas residuais e de retorno das augas depuradas ao medio e, no caso de que exista, o servizo de rexeneración das augas residuais depuradas.

c) Xestión do ciclo integral da auga: administración e organización das accións necesarias que permitan o desenvolvemento do ciclo integral da auga, a través da explotación, conservación e mantemento de determinadas infraestruturas ou instalacións, tales como a extracción, o almacenamento, a condución, o tratamento e a distribución de augas superficiais ou subterráneas, así como a recollida e depuración de augas residuais e a súa condución ata a devolución ao medio natural.

d) Servizos vinculados ao ciclo integral da auga: actividades relacionadas coa xestión do ciclo integral da auga que posibilitan o emprego dos recursos hídricos que se incorporan ao mesmo.

e) Usuarios do ciclo integral da auga: persoas físicas, xurídicas ou entidades do artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria que, a través dos servizos vinculados ao ciclo integral da auga, fan un uso dos recursos hídricos que se incorporan ao mesmo.

f) Administración pública titular de infraestruturas: administración pública que ostenta a titularidade dalgunha das infraestruturas ou instalacións necesarias para a xestión do ciclo integral da auga nos termos establecidos neste lei.

g) Administración pública responsable dos servizos: administración pública que ostenta a competencia para prestar os distintos servizos vinculados ao ciclo integral da auga, conforme ao disposto na Lei 7/1985, de 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, nos termos establecidos na lexislación estatal e autonómica.

h) Entidade pública prestadora dos servizos: entidade pública que xestiona infraestruturas e presta, a través da súa explotación, determinados servizos vinculados ao ciclo integral da auga. A xestión das infraestruturas e a prestación dos servizos por estas entidades non modifica a titularidade das infraestruturas ou instalacións nin a competencia para a prestación dos servizos.

i) Entidade beneficiaria: administración pública responsable dos servizos que, sen ser titular de infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga, atópase conectada ás mesmas e resulta beneficiada da xestión ou da prestación dos servicios que efectúan outras administracións públicas.

j) Aglomeración urbana: zona xeográfica formada por un ou varios termos municipais, ou por parte dun ou varios deles que, pola súa poboación ou actividade económica, constitúa un foco de xeración de augas residuais que xustifique a súa recollida e condución a unha instalación de tratamento ou a un punto de vertido final.

k) Ente público representativo dos municipios: administración pública á que corresponde, no marco dunha aglomeración urbana, o cumprimento das obrigas derivadas do tratamento das augas residuais urbanas e a asunción, no seu caso, das responsabilidades derivadas do incumprimento das mesmas.

l) Habitante equivalente: a carga orgánica biodegradable cunha demanda bioquímica de osíxeno de cinco días (DBO 5), de 60 gramos de osíxeno por día.

m) Augas residuais urbanas: as augas residuais domésticas ou a mestura delas coas augas residuais non domésticas, así como con augas de escorredura pluvial.

n) Augas brancas: as augas que non foron sometidas a ningún proceso de transformación de xeito que a súa potencial capacidade de perturbación do medio é nula e, polo tanto, non deben ser conducidas mediante os sistemas públicos de saneamento pero que cando se introducen nestes sistemas adquiren a natureza de auga utilizada e deben de ser depuradas antes da súa devolución ao medio.

o) Usos urbanos: Usos da auga realizados polas entidades locais destinados a subministrar auga a terceiros, por si ou mediante calquera das formas previstas na lexislación administrativa para a xestión do servizo público, cando ditos usos dean lugar a vertidos ás redes de saneamento. Dentro dos usos urbanos considéranse incluídas a augas brancas que se incorporan ás redes de saneamento.

p) Uso de baleirado de fosas sépticas: Usos da auga realizados por persoas físicas ou xurídicas que xeran vertidos de natureza doméstica, recollidos en cámaras subterráneas estancas ou que infiltran no terreo, que posteriormente son baleirados en depuradoras de augas residuais para o seu tratamento.

2. Aos efectos da presente lei serán de aplicación as definicións contidas no artigo 2 da Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia e no artigo 2 da Lei 9/2019, do 11 de decembro, de medidas de garantía do abastecemento en episodios de seca e en situacións de risco sanitario, .

Artigo 4. Finalidades da lei.

1. A presente Lei ten por finalidade contribuír a garantir a satisfacción das necesidades básicas do uso da auga, en condicións axeitadas de cantidade e calidade, e a protección dos recursos hídricos e dos ecosistemas acuáticos e terrestres asociados.

2. En concreto, a Lei persegue:

a) A mellora da eficiencia na prestación dos servizos públicos relacionados co ciclo integral da auga.

b) Unha xestión sostible no uso da auga a través da integración dos sistemas de abastecemento e dos sistemas de saneamento e depuración.

c) Unha xestión profesionalizada das infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga e servizos asociados as mesmas.

d) O establecemento de mecanismos disuasorios para fomentar un uso racional dos recursos hídricos e o aforro da auga.

e) A optimización do funcionamento das redes de saneamento co fin de mellorar a depuración das augas residuais e previr a contaminación.

f) A coordinación das administracións públicas con competencias na xestión do ciclo integral da auga e o establecemento de instrumentos de cooperación entre elas.

Artigo 5. Principios de actuación na xestión do ciclo integral da auga.

1. A presente lei inspírase nos seguintes principios:

a) Acadar os obxectivos establecidos nas normas básicas estatais e europeas relacionadas coa xestión do ciclo integral da auga, co máximo respecto á autonomía das entidades locais.

b) A utilización e explotación eficiente das infraestruturas que permitan xestionar o ciclo integral da auga e a prestación dos servizos vinculados ao uso da auga.

c) A suxeición da xestión do ciclo integral da auga á planificación hidrolóxica e á planificación en materia de abastecemento, saneamento e depuración.

d) A viabilidade técnico – financeira na xestión do ciclo integral da auga.

e) A cooperación entre as administracións públicas, a través da co-responsabilidade e o co-financiamento na programación de investimentos para a mellora do ciclo integral da auga.

f) Solidariedade interterritorial na prestación dos servizos relacionados coa xestión do ciclo integral da auga e no reparto dos custos asociados á dita xestión.

2. As administracións públicas con competencias comprendidas no ámbito da presente lei deberán someter as súas actuacións ao principio de sustentabilidade económica e financeira dos servizos do ciclo integral da auga de uso urbano.

3. As actuacións das administracións públicas, no marco da xestión do ciclo integral da auga, terán como un dos seus obxectivos a recuperación dos custos dos servizos, garantindo a súa viabilidade e a efectividade dos principios de que "quen usa, paga" e "quen contamina, paga".

TÍTULO II: MEDIDAS PARA A MELLORA DO CICLO INTEGRAL DA AUGA E DA PRESTACIÓN DOS SERVIZOS ASOCIADOS

CAPÍTULO I: MEDIDAS PARA MELLORAR A ORDENACIÓN DA XESTIÓN DO CICLO INTEGRAL DA AUGA

Artigo 6. Fixación das aglomeracións urbanas de Galicia.

1. Co fin de ordenar a xestión dos sistemas de saneamento e depuración da Comunidade Autónoma de Galicia e contribuír ao cumprimento das obrigas relacionadas co tratamento das augas residuais urbanas, a Administración hidráulica de Galicia fixará as aglomeracións urbanas en que se estrutura o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, en concordancia co disposto no artigo 3 do Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas.

2. No prazo máximo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, Augas de Galicia realizará unha proposta inicial das aglomeracións urbanas nas que se estrutura o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, indicando, para cada unha delas, segundo a información dispoñible, como mínimo as seguintes características:

a) Os núcleos de poboación e zonas industriais que conforman cada unha das aglomeracións urbanas, a súa poboación, medida en habitantes equivalentes e os concellos aos que pertencen.

b) As principais instalacións de saneamento e depuración existentes en cada unha das aglomeracións urbanas e a súa capacidade.

c) A poboación, medida en habitantes equivalentes, conectada ás instalacións de depuración existentes.

d) A administración pública que teña a consideración de ente público representativo dos municipios en cada unha das aglomeracións urbanas.

e) As administracións públicas titulares das infraestruturas de saneamento e depuración e as administracións públicas responsables dos servizos en cada unha das aglomeracións urbanas.

3. A proposta para a determinación das aglomeracións urbanas será sometida a audiencia das administracións públicas responsables dos servizos de saneamento e depuración afectados e das administración públicas titulares das infraestruturas, durante un prazo non superior a dous meses.

4. Unha vez realizado o trámite anterior, e á vista do seu resultado, elaborarase por Augas de Galicia unha proposta definitiva de aglomeracións urbanas que será elevada ao Consello da Xunta de Galicia para a súa aprobación.

5. Augas de Galicia disporá dun rexistro das aglomeracións urbanas nas que se estrutura o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 7. Determinación do entes públicos representativos dos municipios.

1. O ente público representativo dos municipios será o acordado por estes durante o prazo de audiencia indicado no artigo anterior.

2. Na proposta inicial de aglomeracións urbanas que formule Augas de Galicia atenderase aos seguintes criterios:

a) No caso de aglomeracións urbanas conformadas por núcleos de poboación e zonas industriais localizadas nun único termo municipal, proporase como ente público representativo do municipio á administración pública responsable do servizo de depuración.

b) No caso de aglomeracións urbanas de carácter supramunicipal, conformadas por núcleos de poboación e zonas industriais localizadas en varios termos municipais, proporase inicialmente como ente público representativo dos municipios á administración pública responsable do servizo de depuración no termo municipal que teña unha maior poboación, medida en habitantes equivalentes, conectada ás instalacións de depuración que formen parte da aglomeración.

3. Naquelas aglomeracións nas que os servizos de saneamento ou depuración se presten a través dunha entidade pública distinta das administracións públicas responsables deses servizos, esta poderá ostentar a condición de ente público representativo do municipio ou municipios, sempre que así se acorde por maioría das administracións públicas responsables e esa entidade manifeste a súa conformidade.

4. No caso de aglomeracións urbanas de carácter supramunicipal, as administracións públicas responsables dos servizos de saneamento e depuración poderán designar, por acordo da maioría, cal de entre elas ostentará a condición de ente público representativo dos municipios.

5. A proposta definitiva que se eleve ao Consello da Xunta de Galicia para a aprobación das aglomeracións urbanas regulada no artigo anterior incorporará, no seu caso, o acordo adoptado polos municipios.

Artigo 8. Administracións públicas titulares de infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga.

Aos efectos do disposto nesta lei, considerararanse administracións públicas titulares das infraestruturas relacionadas coa xestión do ciclo integral da auga, ademais das incluídas no apartado 1º do Anexo I desta lei, as que resulten da aplicación sucesiva e excluínte dos seguintes criterios:

a) As que figuren inscritas como titulares no Rexistro da Propiedade.

b) As que acrediten a súa titularidade mediante calquera instrumento xurídico válido a tales efectos.

c) As que teñan sido beneficiarias dos auxilios económicos previstos na normativa regulamentaria vixente en cada momento sobre colaboración técnica e financeira para a execución de infraestruturas relacionadas coa xestión do ciclo integral da auga.

d) As que veñan explotando a infraestrutura durante máis de dez anos consecutivos, agás nos supostos das infraestruturas de depuración que estean a ser xestionadas por Augas de Galicia no momento da entrada en vigor desta lei e que figuran no seu Anexo I como de titularidade municipal ou supramunicipal.

e) Os concellos que figuren como titulares nos seus inventarios de bens das corporacións locais

f) Os concellos en cuxo termo municipal se localice a infraestrutura.

Artigo 9. Modificación das aglomeracións urbanas de Galicia.

1. As modificacións das características das aglomeracións urbanas clasificaranse en modificacións substanciais ou non substanciais.

Considéranse modificacións substanciais aquelas que supoñan unha alteración das características indicadas nos apartados 2 d) e 2 e) do artigo 6 ou unha alteración da poboación da aglomeración urbana ou da poboación conectada a unha determinada instalación de depuración, medida en habitantes equivalentes, superior ao 10% da que figure no rexistro de aglomeracións urbanas da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. O procedemento de modificación substancial das características das aglomeracións urbanas de Galicia, poderá iniciarse de oficio por Augas de Galicia ou a solicitude das administracións públicas titulares das infraestruturas ou responsables dos servizos de saneamento e depuración.

A proposta de modificación deberá ser informada por Augas de Galicia no prazo de dous meses desde a súa solicitude. No dito informe analizarase a compatibilidade das modificacións propostas co disposto nesta lei e na normativa aplicable de tratamento das augas residuais urbanas e terá, neste ámbito, carácter vinculante.

O informe entenderase desfavorable se non se emite no prazo establecido ao efecto.

A aprobación das modificacións seguirá a tramitación establecida nos apartados 3 e 4 do artigo 6 desta lei.

3. As modificacións non substanciais serán comunicadas polos entes públicos representativos afectados a Augas de Galicia, co fin de que actualice os datos que consten no rexistro de aglomeracións urbanas da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 10. Medidas para o cumprimento das obrigas derivadas do tratamento das augas residuais urbanas.

1. Co fin de dar cumprimento ás obrigas de información establecidas nesta lei e na restante normativa vixente en relación ao tratamento das augas residuais urbanas, a Administración hidráulica de Galicia, en concordancia co disposto no artigo 26.2 e) da Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia, realizará un control analítico e recompilará información sobre os caudais circulantes e sobre a adecuación dos vertidos e das instalacións de depuración correspondentes á lexislación vixente.

2. O resultado dos controis realizados e a información recompilada será notificada cunha periodicidade mínima bienal ao ente público representativo do municipio ou municipios da aglomeración urbana correspondente. No caso de que os resultados poñan de manifesto a existencia dun risco de incumprimento da normativa aplicable ou dun incumprimento efectivo, o ente público representativo, no prazo máximo de dous meses desde a recepción da notificación, comunicará á Administración hidráulica de Galicia un programa de acción para a resolución dos incumprimentos detectados.

3. O programa de acción detallará as actuacións necesarias para resolver o incumprimento ou minimizar os riscos de incumprimento e indicará o seu prazo e orzamento estimado. En función da complexidade destas actuacións, o programa de acción poderá ter un carácter plurianual.

4. Sen prexuízo das responsabilidades nas que, no seu caso, poida incorrer o ente público representativo dos municipios, o custo do desenvolvemento dos programas de acción e da asunción das responsabilidades que poidan derivar dos incumprimentos sinalados nos parágrafos anteriores repartirase, de selo caso, entre as administracións públicas responsables dos servizos de saneamento e depuración causantes deses incumprimentos, en proporción ao grado de responsabilidade de cada unha delas.

Artigo 11. Outras medidas relacionadas coa ordenación dos sistemas de saneamento e depuración.

1. As administracións públicas titulares de infraestruturas de saneamento e de depuración están obrigadas a prever e programar a revisión das instalacións a través das cales se prestan os servizos e a efectuala, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos, cunha periodicidade mínima quinquenal.

Se destas revisións resultara a necesidade ou conveniencia de repoñer ou substituír algún dos elementos da instalación, as administracións públicas titulares das instalacións deberán executar as obras oportunas para a subsanación das deficiencias ou a reposición dos elementos afectados, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos, sen prexuízo da depuración previa, se procede, das responsabilidades nas que poida incorrer a administración pública que

preste efectivamente o servizo cando esta sexa distinta á administración pública titular.

2. Os sistemas de saneamento e depuración que dean servizo a unha aglomeración urbana de máis de 2.000 habitantes equivalentes deberán dispoñer dun plan de control anual de vertidos ás redes de colectores, co fin de poder verificar e controlar as conexións ás redes de saneamento e o cumprimento das ordenanzas de vertido. Estes plans serán aprobados polas administracións públicas responsables dos servizos. A súa redacción e execución poderá ser efectuada polas administracións públicas responsables dos servizos, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos.

Co fin de contribuír á súa elaboración, Augas de Galicia desenvolverá unhas directrices para a redacción de plans de control de vertido ás redes de colectores.

Os plans de control anual de vertidos ás redes de colectores aprobaranse no prazo máximo de dous anos desde a publicación das directrices para a súa redacción.

3. Os plans referidos no apartado anterior, e as súas revisións, no caso de que sexan elaborados polas administracións públicas responsables dos servizos ou por unha entidade prestadora distinta a Augas de Galicia, serán informados por esta entidade pública, con carácter previo á súa aprobación ou revisión polas administracións públicas responsables. O informe analizará a compatibilidade deses plans co disposto nas directrices indicadas no apartado anterior, nesta lei e na normativa aplicable ao tratamento das augas residuais urbanas. O informe emitirase no prazo de dous meses, transcorrido o cal, entenderase emitido nun sentido favorable.

4. No prazo máximo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, os sistemas de depuración que dean servizo a unha poboación de máis de 2.000 habitantes equivalentes deberán adaptar as súas instalacións, co fin de poder recibir e tratar axeitadamente os residuos procedentes das fosas sépticas de carácter doméstico situadas nos termos municipais que forman parte de cada unha desas aglomeracións urbanas, ou en termos municipais limítrofes. As administracións públicas titulares das infraestruturas de depuración deberán executar as obras oportunas, por si mesmas ou a través das administracións públicas responsables do servizo de depuración ou das entidades públicas prestadoras dese servizo.

Naqueles casos onde esta adaptación das instalacións non sexa tecnicamente viable deberá acreditarse a imposibilidade da actuación.

5. Nas aglomeracións urbanas de menos de 2.000 habitantes equivalentes fomentarase o emprego de procesos de depuración extensivos, cun baixo consumo enerxético e de reactivos. Co fin de ordenar a xestión do saneamento e a depuración neste ámbito, no prazo máximo dun ano desde a entrada en vigor desta lei, Augas de Galicia desenvolverá unhas directrices para o saneamento e a depuración en pequenos núcleos de poboación de Galicia.

6. No prazo máximo de catro anos desde a entrada en vigor desta lei, as aglomeracións urbanas de máis de 2.000 habitantes equivalentes de carácter supramunicipal deberán dispoñer de caudalímetros en todos aqueles puntos da rede de saneamento onde se produza un cambio na administración pública responsable do servizo. As administracións públicas titulares dos sistemas de saneamento nos que entran as augas deberán executar as obras oportunas, por si mesmas ou a través das administracións públicas responsables do servizo de saneamento ou das entidades públicas prestadoras dese servizo.

7. No prazo máximo de catro anos desde a entrada en vigor desta lei, as aglomeracións urbanas deberán dispoñer de caudalímetros na entrada de todas as instalacións de depuración que dean servizo a unha poboación de máis de 2.000 habitantes equivalentes. As administracións públicas titulares das infraestruturas de depuración deberán executar as obras oportunas, por si mesmas ou a través das administracións públicas responsables do servizo de saneamento ou das entidades públicas prestadoras dese servizo.

Artigo 12. Medidas para mellorar a xestión das augas pluviais.

1. Os sistemas de saneamento e depuración que dean servizo a unha aglomeración urbana de máis de 2.000 habitantes equivalentes deberán dispoñer dun plan de redución de entradas de augas brancas nas redes de saneamento. Estes plans serán aprobados polas administracións públicas responsables dos servizos. A súa redacción e execución poderá ser efectuada polas administracións públicas responsables dos servizos, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos.

Os plans de redución de entradas de augas brancas ás redes de colectores aprobaranse no prazo máximo de dous anos desde a publicación das directrices indicadas no seguinte apartado.

2. Co fin de contribuír a mellorar a xestión das augas brancas e das augas pluviais Augas de Galicia desenvolverá unhas directrices para a optimización da xestión das augas pluviais en Galicia, un sistema de indicadores para poder avaliar as melloras neste eido e os obxectivos a acadar en cada sistema de saneamento e depuración.

3. Os plans referidos no apartado anterior, e as súas revisións, no caso de que sexan elaborados polas administracións públicas responsables dos servizos ou por unha entidade prestadora distinta a Augas de Galicia, serán informados por esta entidade pública con carácter previo á súa aprobación ou revisión polas administracións públicas responsables.

O informe analizará a compatibilidade deses plans co disposto nas directrices indicadas no apartado anterior, nesta lei e na normativa aplicable ao tratamento das augas residuais urbanas. O informe emitirase no prazo de dous meses, transcorrido o cal, entenderase emitido nun sentido favorable.

Artigo 13. Medidas relacionadas coa ordenación dos sistemas de abastecemento.

1. As administracións públicas titulares de infraestruturas de abastecemento están obrigadas a prever e programar a revisión das súas instalacións e a efectuala cunha periodicidade mínima quinquenal. Se destes controis resultara a necesidade ou conveniencia de repoñer ou reemprazar algún dos elementos da instalación, as administracións públicas titulares das infraestruturas deberán executar as obras oportunas para a subsanación das deficiencias ou a reposición dos elementos afectados, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos.

2. Os sistemas de abastecemento que subministren auga a unha poboación superior a 20.000 habitantes deberán sectorizar as súas redes de distribución, dividíndoas en áreas e sectores hidrométricos diferentes que permitan a medición do consumo no interior de cada un deles mediante a instalación de cuadalímetros nos puntos de entrada e saída, co fin de mellorar a xestión desas redes. As administracións públicas titulares das infraestruturas deberán executar as obras oportunas, por si mesmas ou a través das administracións públicas responsables dos servizos ou entidade prestadoras dos servizos.

Artigo 14. Medidas para fomentar a eficiencia enerxética no ciclo integral da auga.

1. As instalacións de saneamento e depuración que dean servizo a unha aglomeración urbana de máis de 20.000 habitantes equivalentes ou as instalacións de tratamento de auga potable a través das cales se subministre auga a unha poboación de máis de 20.000 habitantes deberán dispoñer dun plan de optimización da eficiencia enerxética. Nestes plans teranse en conta as sinerxias entre os distintos elementos do ciclo integral da auga e os posibles aforros ou ineficiencias no uso dos recursos hídricos.

2. Estes plans serán aprobados polas administracións públicas responsables dos servizos. A súa redacción e execución poderá ser efectuada polas administracións públicas responsables dos servizos, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras dos servizos. Os plans de optimización da eficiencia enerxética aprobaranse no prazo máximo de dous anos desde a publicación das directrices indicadas no seguinte apartado.

3. Co fin de contribuír ao incremento da eficiencia enerxética no ciclo integral da auga, Augas de Galicia desenvolverá unhas directrices para a mellora enerxética das instalacións de abastecemento, saneamento e depuración en Galicia, un sistema de indicadores para poder avaliar as melloras neste eido e os obxectivos a acadar nos distintos sistemas.

4. Os plans referidos neste artigo, e as súas revisións, no caso de que sexan elaborados polas administracións públicas responsables dos servizos ou por unha entidade prestadora distinta a Augas de Galicia, serán informados por esta entidade

pública con carácter previo á súa aprobación polas administracións públicas responsables dos servizos. O informe analizará a compatibilidade deses plans co disposto nas directrices indicadas no apartado anterior, nesta lei e na restante normativa aplicable ao ciclo integral da auga. O informe emitirase no prazo de dous meses, transcorrido o cal, entenderase emitido nun sentido favorable.

Artigo 15. Medidas relacionadas coa formación, a transparencia e o intercambio de información na xestión do ciclo integral da auga.

1. Co fin de profesionalizar a prestación dos servizos relacionados co ciclo integral da auga, Augas de Galicia establecerá un programa de formación periódica e continua na xestión do ciclo integral da auga, para técnicos e responsables das entidades locais.

2. As administracións públicas titulares de infraestruturas, as administracións públicas responsables dos servizos e as entidades públicas prestadoras dos servizos deberán remitir a Augas de Galicia a información que, en relación ás súas competencias, ás instalacións que xestionen e aos servizos que presten, lles sexa requirida por esta.

3. Augas de Galicia creará e manterá un inventario dos sistemas de abastecemento e de saneamento e depuración existentes en Galicia. Ademais, porá a disposición das distintas administracións relacionadas coa xestión do ciclo integral da auga un sistema de intercambio de información, co fin de manter actualizada a información dispoñible.

CAPÍTULO II: MELLORA DA PRESTACIÓN DOS SERVIZOS ASOCIADOS AO CICLO INTEGRAL DA AUGA

Artigo 16. Obxectivos na prestación dos servizos do ciclo integral da auga.

1. As administracións públicas titulares de infraestruturas e as administracións públicas responsables dos servizos relacionados coa xestión do ciclo integral da auga traballarán para a consecución dos seguintes obxectivos xerais:

a) Mellorar e innovar na xestión do ciclo integral da auga e nas tecnoloxías aplicables para incrementar a eficiencia no uso e na protección dos recursos hídricos, utilizando as mellores técnicas dispoñibles.

b) Acadar unha viabilidade económica – financeira na xestión do ciclo integral da auga.

c) Realizar as labores de mantemento e reparación axeitadas para protexer as infraestruturas existentes e conservalas nas condicións óptimas para a prestación dos servizos.

d) Repoñer as infraestruturas vinculadas á xestión do ciclo integral da auga cando esgoten a súa vida útil.

2. As administracións públicas responsables dos servizos de abastecemento, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras, realizarán e fomentarán un uso racional dos recursos hídricos, a través do aforro de auga, a sectorización das redes de abastecemento, a detección e reparación de fugas e o control dos caudais detraídos do medio hídrico e dos consumos realizados.

3. As administracións públicas responsables dos servizos de saneamento e depuración, por si mesmas ou a través das entidades públicas prestadoras, contribuirán e fomentarán a protección dos recursos hídricos a través do control e rexistro dos caudais entrantes nas redes de saneamento e do cumprimento das ordenanzas municipais de vertido aos colectores, limitando a incorporación de augas brancas e optimizando a xestión das augas pluviais, instalando sistemas de medición da calidade e da cantidade de augas residuais xestionadas, mellorando os sistemas de depuración existentes.

Artigo 17. Réxime xeral da prestación dos servizos do ciclo integral da auga.

1. As administracións públicas responsables dos servizos asociados ao ciclo integral da auga, por si ou de forma mancomunada ou asociada, fomentarán unha prestación conxunta e integrada dos servizos vinculados ao uso da auga, establecendo preferentemente fórmulas que permitan unha xestión conxunta e integral do ciclo da auga.

2. Sen prexuízo do establecido no apartado anterior, cando as administracións públicas responsables dos servizos asociados ao ciclo integral da auga sexan concellos que conten cunha poboación inferior a 20.000 habitantes, a prestación dos mesmos será coordinada pola deputación provincial correspondente ou entidade equivalente, na forma que establece o artigo 26.2 de Lei 7/1985, de 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.

Artigo 18. Sustentabilidade e viabilidade económica na xestión do ciclo integral da auga.

1. En toda a xestión do ciclo integral da auga, as administracións públicas responsables dos servizos velarán polo cumprimento dos principios de sustentabilidade e viabilidade económica dos servizos e de recuperación de custos, en concordancia co disposto na Directiva 2000/60/CE, Marco da Auga (DMA).

Neste ámbito, a recuperación de custos abranguerá os custos dos servizos relacionados coa auga, incluídos os ambientais e os do recurso. Entre os custos dos servizos, os de xestión incluirán a amortización das infraestruturas existentes, así como os gastos de explotación, protección e mantemento das mesmas e, no seu caso, os necesarios para a súa substitución por novas infraestruturas antes do esgotamento da súa vida útil, cando sexa preciso para mellorar a eficiencia dos servizos e o uso racional do recurso.

2. As entidades públicas prestadoras dos servizos levarán unha contabilidade dos distintos servizos vinculados que presten de forma separada da do resto de actividades que desenvolvan, con expresa indicación dos custos e dos resultados de cada actividade.

3. Os tributos para sufragar os custos derivados da xestión do ciclo integral da auga serán tamén percibidos por aqueles consorcios autonómicos nos que participe a Administración hidráulica de Galicia, salvo que se establezan taxas propias.

Artigo 19. Da calidade dos servizos.

1. As administracións públicas responsables dos servizos tomarán as medidas axeitadas para incrementar a calidade dos mesmos a través do establecemento de indicadores e parámetros de control.

2. Considerarase que os servizos vinculados á xestión do ciclo integral da auga non se están prestando cunha calidade suficiente cando concorra algunha das circunstancias seguintes:

a) Cando os resultados analíticos da auga á saída das estacións potabilizadoras ou á entrada dos depósitos de cabeceira incumpran reiteradamente os parámetros establecidos na normativa aplicable.

b) Cando se produzan cortes periódicos reiterados nos subministros de auga potable ou reducións ostensibles da presión nas redes de abastecemento.

c) Cando, debido a unha ineficiente xestión das augas brancas nas redes de saneamento, o número de alivios de augas residuais ou o seu volume sexa reiteradamente superior ao permitido pola normativa aplicable.

d) Cando os vertidos de augas residuais depuradas incumpran de forma reiterada os parámetros establecidos na lexislación vixente.

e) Cando non se realicen as tarefas de explotación, conservación e mantemento axeitadas das infraestruturas e instalacións que forman parte da xestión do ciclo integral da auga.

Nos supostos anteriores, cando a prestación dos servizos non estea garantida correctamente e se aprecien graves dificultades ou a imposibilidade das administracións públicas responsables dos servizos para o axeitado exercicio das súas competencias, Augas de Galicia poderá realizar por si mesma as actuacións que considere precisas para garantir a continuidade e calidade do servizo afectado mediante a asunción temporal das instalacións e das funcións de xestión e explotación das infraestruturas vinculadas ao ciclo integral da auga nos termos establecidos legal e regulamentariamente.